

Nota Discordantă

Flavius Laurian Duverna

Nota Discordantă

Isuse Domn, ce-n veșnicie
Erai și-ai fost dela început
Cu Tatăl una, în măiestrie
În cea mai sfântă armonie,
Un Univers sfânt-ai făcut!...

Când lumile, în el le-ai pus
Și-n drumul lor le-ai așezat
N-a mai fost nimic de-adus,
Totul sublim,... era nespus
Complet în ceiace-ai creat!

Perfect-a fost a Ta lucrare
Și ordinea, sta prima lege,
Impusă-n vasta guvernare
Pentru a vieții prosperare
A lumilor spre-a o-nțelege!

Iar dragostea, cea arătată
De Dumnezeu era supremă,
Din veci de veci era cântată
Căci nu se-iscase niciodată -
În cerul vast, nici-o dilemă.

Astfel, trăindu-și veșnicia
Viața curgea nestingherită,
Ducând prin spații bucuria
Demmonstrând că armonia
Sta-n liniștea desăvârșită.

Și-n întregime, în Univers
Erai o Doamne,-n adorare,
Căci liniștea și bunul mers
Ce decurgea-n același vîers
Sta în putera-Ți creatoare!

Și nimeni, o, nu a-ncercat
Să pună-n balanță iubirea,
Prin timpul cel nemăsurat
În vreun punct de-obiectat
Ce lumilor, marca zidirea.

În liniștea-unei păci eterne,
Prin Lucifer, în starea-naltă,
S-a văzut cum se discerne
Și cum pe ascuns se cerne
O notă falsă, discordantă.

Atunci, el în scenă-a intrat
Vociferând nemulțumirea,
Și pacea sfântă-a tulburat
Prin ordinea ce-a contestat
Expunându-și, răzvrătirea.

Nevrând de-a mai fi supus
Ca orice ființă, ce-i creată,
În cer a fost, primul intrus
Prin răzvrătirea ce-a adus
În ordine de-a fi schimbată.

Adunând mulți dintre îngeri
De partea-i, în confruntare,
Le-a trezit în minte plângeri:
Că sunt supuși la înfrângeri
Și nu sunt liberi în mișcare.

Că Legea pusă le restrânge
Voința lor, de-a-și împlini -
Orice gând care se frânge,
Orice dorință, ce decurge
Din Legea-n sine de-ai opri.

Și că-s fapte desăvârșite
Și n-au nevoie de restricții,
Căci nu pot fi deloc greșite
În concepții ce-s gândite -
Și nici puse sub interdicții.

Și-astfel în cursă i-a atras,
Declarând că-l vor susține,
Prin concurs, la orice pas
Că nu-l vor lăsa în impas -
Pe front cu forțele Divine.

Când în sfârșit, s-a stabilit
În Consiliile sfinte, cerești,
Că al său loc, nu-i de găsit
De-a sta în trendul pregătit
În guvernările Dumnezești,

Războiul crunt, s-a anunțat
Și-n lupta crâncenă purtată,
Din cer, el a fost alungat -
De-oștirea care s-a luptat
Să nu se-ntoarcă niciodată.

Atunci văzând că a pierdut
Locul menit, din cerul sfânt,
Prin răscularea ce-a făcut
A conștientizat, că e căzut
Făr-a avea drept la cuvânt.

Și-a pus în gând și-a izbutit
De-a-nfige în om cugetarea,
Prin șarpele, cel ce-a vorbit
Și-astfel cu tact, l-a amăgit
Că nu-i nimic, neascultarea.

Și-astfel, el a câștigat teren
Ascunzându-se sub viclenie,
Cu-al său șiretlic obscen -
Dorind să-și facă din Eden
Un scaun veșnic de domnie.

Dorea-n triumfu-i infernal
Al lumilor, de-a fi și el rege,
Unde-al său Cartier general
Marcând imperu-i triumfal -
Să-i fie-un centru fără Lege.

Să poată practic demonstra
Un nou sistem de guvernare,
La și-alte lumi ce-or asculta
La ce schimbări el va făcea
Prin libertatea cea mai mare.

Si să vestească, în Univers
Pe noi principii o-mpărăție,
Ce să preia direct din mers
Direcții noi în sens invers -
Prea-nalta-n slăvi, filozofie.

Și când toți se vor convinge
Din și-alte lumi, imaculate,
Că principiul său va-nvinge,
Atunci dragostea s-o stinge
De Dumnezeu, și dreptate.

Va trebui-atunci, ca în final
Să-i fie-n veci recunoscută,
Chiar dela egal, pân-la egal
În cor de îngeri, triumfal -
Puterea-i mare și-absolută.

Dar o, Doamne-a Ta iubire
Adâncă-a fost și generoasă,
Când viața pentru omenire
S-o aibă-n veci Neprihănire
Ți-a fost oferta grandioasă!

Când în planul etern a sunat
În ceruri sus, ceasu-mplinirii,
Jos, în lumea plină de păcat
Ca Prunc umil Te-ai întrupat
Reverberând gândul iubirii.

Și ca s-aduci la îndeplinire
Aici, voința Tatălui ceresc,
Din cerul plin de fericire -
În planul sfânt de mântuire
Tu luata-i chipul omenesc!

Părtaș la carne și la sânge
Tu-ai devenit cu muritorii,
Dovedind că jertfa ajunge
Să poți salva și a-i strânge
Sfărmând porțile-nchisorii!

Și moartea era-nchisoarea
Ce nu da drumul nimănui,
Era-acea forță cu teroarea
Că prin păcat vine pierzarea
Ce anunța sfârșitu-oricui!

Robia morții a fost ștersă
Călcând peste grumazul ei,
Prin dragostea neînțeleasă
'N puterea cea misterioasă
Căci Te-au urât fără temei!

Prin semnele ce-au devenit
Trofee, în culmi de biruință,
Isuse Doamne, ai dovedit
Prin chinul dus pân-la sfârșit
Iubirea-Ți mare-n umilință!

S-a remarcat în jertfa pusă
Pe crucea cea de la Calvar
Ce-n răstignire-a fost adusă,
C-ai fost ființa cea supusă
Pe-al mântuirii-n veci altar!

Iar dragostea într-o jertfă
În planul de răscumpărare,
Redată-n sfânta nemurire
Prin scumpa-Ți neprihănire
S-a remarcat triumfătoare.

Doar semnele ce vei purta
La mâini, picioare și coastă
Ce pururea-n triumf vor sta,
În veșnicie,-or demonstra
Lucrarea celui rău, nefastă.

Atunci tot Universul liberat
Din controversa milenară,
Va medita, cum ai răbdat
Ca Miel blând pentru păcat
Suportând chinuri și ocară!

O! Și va-nțelege, în bucurie
Că pacea-n veci restaurată,
Egală în timp, și-n veșnicie
Curgând solemnă-n armonie
N-o mai putea, fi tulburată.

Flavius Laurian Duverna
13 februarie 2009